

51. møde.

Torsdag den 15. maj kl. 13.

Formanden:

Fra medlem af folketinget *Lembourn*, der har haft orlov på grund af sygdom, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 20. maj atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Tøke Stokholms*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af folketinget *Hölge*, *Glistrup*, *Kjærulff-Schmidt*, *Jytte Røge* og *Wamberg* har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om undgåelse af Fiskebækbroprocessen.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Hölge*) (FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til lov om undgåelse af *Fiskebækbroprocessen*, idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvide til bemærkningerne til lovforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om begrænsning af skattesagernes antal [af *Glistrup m. fl.*].

(Lovforslag nr. 208. Fremsat 22/4 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Det lovforslag, som fremskridtspartiet her fremsætter, er jo så godt som ordret fremsættelse af et forslag fra sidste samling. Forslaget fik dengang en mildest talt ublid medfart ved første behandling, men som det fremgår af bemærkningerne, nærer man nu nogen forhåbning om, at øjnene skulle være åbnet hos andre partier efter de seneste finanslovsforhandlinger og de seneste oplysninger om stigningen i antallet af offentligt ansatte og landsskatterettens arbejdspris.

Jeg har svært ved at forstå denne opti-

misme fra fremskridtspartiets side. Dengang vi behandlede dette lovforslag første gang, var der almindelig enighed om, at fremskridtspartiets metode ikke ville være hverken rimelig eller særlig effektiv. Fremskridtspartiets optimisme må bygge på en undervurdering af den saglighed, der i andre partier lægges til grund for stillingtagen til de forslag, der fremsættes her i folketingssalen.

Vi har ikke ændret standpunkt til lovforslaget, men jeg skal gerne lige trække vore hovedindvendinger frem.

Det siges i bemærkningerne, at forslaget ikke vil forøge skatteuretfærdighederne. Det forholder sig stik modsat. Lovforslaget går ud på, at skattemyndighederne skal være afskåret fra at rejse skattekrav på under 40.000 kr., hvis ændring af skatteansættelsen ikke iværksættes inden den 8. november i året efter indkomståret. Alene en skarp grænse på 40.000 kr. er helt urimelig. En skatteyder, der afkræves 40.000 kr., kan med rette spørge, hvorfor en anden kan slippe for en efterbetaling på 39.900 kr. En sådan grænse kan vel også medføre, at skatteydere fristes til at undlade at selvangive en indkomst, der svarer til et skattekrav på lige under 40.000 kr., i håb om, at det ikke bliver opdaget inden den 8. november. Forslaget er nemlig udformet således, at det også gælder, hvis der er tale om bevidste skatteunddragelser. Der lukkes altså her op for en ny spekulation i skatteunddragelse, og det kan regeringen i hvert fald ikke medvirke til.

Selve fristen, den 8. november i året efter indkomståret, vil også medføre urimeligheder. Fristen er ganske kort, og den savner enhver forbindelse med skattevæsenets praktiske arbejde. Denne skæringsdato vil i øvrigt i det væsentlige være til fordel for de selvstændige erhvervsdrivende. For lønmodtagere vil ligningen som regel være tilendebragt lang tid før den valgte skæringsdag. Det samme gælder ikke for de selvstændige næringsdrivende. Deres selvangivelse tager det ofte længere tid at behandle, det gælder især for de tidrøvende revisionsarbejder med regnskabs- og bilagseftersyn og med indhentning af leverandørplysninger og anden form for krydsrevision.

En betydelig del af dette ligningsarbejde vil ikke kunne afsluttes inden den 8. november med skattevæsenets nuværende be-